

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010371
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5314010371.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.06.2017 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

r o z h o d o l :

Obvinený W. K. F. L. H. S. N. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom E. I. Z. XXX, okres Č., nezamestnaný,

je vinný, že

dňa 23.03.2014 v dobe okolo 02.30-03.00 h v obci E. I. Z., okres Č., pred pohostinstvom zv. G., kde boli v tom čase prítomné aj ďalšie osoby, fyzicky napadol Y. B. tak, že ju chytil zozadu za oblečenie a sotil ju o kamenný múr schodov pohostinstva, potom ju jednou rukou chytil pod krkom za oblečenie a druhou rukou zovretou v päšť ju opakovane udieral do tváre, následne ju sotil do oporného kamenného múra pri pohostinstve smerom dozadu, následkom čoho si Y. B. udrela hlavu o kamenný múrik za sebou, pričom fyzickým útokom W. K. utrpela poškodená Y. B. zranenia: otras mozgu, odreninu na čele vľavo, pomliaždenie nosa, krvnú podliatinu v oblasti za ľavou ušnicou, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu v KNsP Čadca od 23.03.2014 do 25.03.2014 a porucha zdravia a PN u Y. B. trvali 10 dní,
t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa u r č u j e skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu Žilina, spis. značka 3TO 90/2016-172 zo dňa 06. októbra 2016 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, spis. značka 2T 139/2014 zo dňa 19.04.2016 a vec bola vrátená Okresnému súdu Čadca, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 odsek 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote oprávneným subjektom, a že toto je dôvodné. Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že odvolacie námietky obžalovaného sú opodstatnené. Prvostupňový súd, aj podľa názoru krajského súdu, vo veci rozhodol predčasne, bez náležitého zistenia skutkového stavu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal prvostupňový súd za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. V súvislosti s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom sa krajský súd stotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného, že súd vyhodnotil vykonané dôkazy výrazne v jeho neprospech. Opodstatnené je tvrdenie obžalovaného, že svedkovia Y. B., W. V. a W. V. vypovedali podstatne rozdielne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, čo vyplýva aj zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 25.05.2015, keď prvostupňový súd odstraňoval rozpory vo výpovediach týchto svedkov z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Hodnotením rozporov vo výpovediach týchto svedkov z hľadiska posúdenia ich vierohodnosti sa podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd nezaoberal dostatočne. Navyiac zo spisu vyplýva, že rozpory sú vo výpovediach týchto svedkov aj navzájom. Za podstatnú považuje krajský súd najmä námietku obžalovaného, že prvostupňový súd sa nezaoberal dostatočne obsahom úradného záznamu na č.l. 10 spisu. Z obsahu tohto úradného záznamu spísaného policajtom je zrejmé, že poškodená sa pred hliadkou polície po incidente vyjadrila značne odlišne než neskôr vo svojich výpovediach, a to aj pokiaľ ide o útočníka. Preto za účelom objektívnejšieho posúdenia vierohodnosti výpovedí poškodenej bude potrebné, aby ju prvostupňový súd vypočul aj k tomuto úradnému záznamu, najmä z hľadiska údajov týkajúcich sa útočníka, ako aj spôsobeného zranenia. Skutočnosť, že po príchode policajtov sa poškodená nestážovala na žiadne zranenia potvrdzujú okrem obžalovaného aj svedkovia W. B., J. N. a Y. K.. Ich tvrdenia ohľadom spôsobenia zranení poškodenej korešpondujú s údajmi uvedenými v úradnom zázname na č.l. 10 spísanom príslušníkom polície na mieste činu. Vzhľadom na vyššie uvedené bude preto potrebné, aby okresný súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere a vykonané dôkazy opäť vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Tr. por., najmä po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Ak vzhľadom na nejednoznačnú dôkaznú situáciu, pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne stavu veci a zákonom zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie, prichádza do úvahy použitie zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Pokiaľ bol aj obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne a nie je tu úplne ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný záver, že sa stal skutok, resp. že ho spáchal obžalovaný, je treba obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Taktiež náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu nemožno preto považovať len zistenie o púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Krajský súd teda považuje výrok o vine obžalovaného v napadnutom rozsudku za predčasný a dokazovanie bude potrebné v naznačenom smere doplniť a len po doplnení dokazovania a opätovnom dôslednom vyhodnotení všetkých dôkazov bude môcť prvostupňový súd vo veci objektívne rozhodnúť.

Podľa § 327 odsek 1 Tr. por. súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva. Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pokiaľ zmenou skutkových zistení na novom hlavnom pojednávaní nestratili

svoj pôvodný skutkový podklad. Okrem dôkazov a úkonov, ktoré nariadil odvolací súd, súd prvého stupňa je povinný vykonať aj ďalšie dôkazy a úkony, vykonanie ktorých vyplynulo z doplneného dokazovania a sú potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu.

S poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu a jeho odôvodnenie s prihliadnutím na zákonné ustanovenie, okresný súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne poškodenej Y. B. k obsahu úradného záznamu, ktorý sa nachádza na č.l. 10 spisu, výsluchom svedka Bc. M. Š., k vykonaniu konfrontácie medzi svedkom M. Š. a svedkyňou poškodenou Y. B. a k vykonaniu konfrontácie medzi svedkom S. Š. a svedkyňou poškodenou Y. B.. Súd taktiež zabezpečil do spisu záznam z knihy hlásení a fonogramov zo dňa 22.03.2014 až 23.03.2014 ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby za účelom náležitého objasnenia veci.

Svedkyňa poškodená Y. B. k obsahu úradného záznamu spísaného poručikom S. Š. dňa 23.03.2014, ktorý sa nachádza na č.l. 10 spisu uviedla, že policajtkovi povedala, že ju napadol obžalovaný W. K.. Je si istá, že povedala toto meno. Vylučuje, že by povedala meno nejakej inej osoby. Určite nepovedala, že ju napadol W. B., pretože W. B. sa vyhrážal jej kolegyni W. V.. Určite policajtkovi nepovedala, že ju na terase pred pohostinstvom W. B. chytil za krk. Nepočula, že by toto policajtkovi uvádzal niekto iný. Policajtkovi povedala, že ju napadol W. K. vonku pod terasou - pri múriku. Opísala, ako na ňu zaútočil. Povedala mu, že ju bolí hlava. Nepamätá si, či policajtkovi hovorila o nejakom zranení. Policajt jej povedal, že keby to chcela riešiť ďalej, bolo by dobré, keby mala nejaké lekárske ošetrenie. Policajtkovi nepovedala, že jej nič nie je, a že nepotrebuje ošetrenie. Nevie si vysvetliť, z akého dôvodu policajt toto uviedol do úradného záznamu. Na otázku, akým spôsobom s ňou policajt komunikoval, či si písal nejaké poznámky, uviedla, že vie, že mu dala občiansky preukaz, či si niečo zapisoval, to nevie. Toto všetko hovorila pred dvoma policajtmi. Určite tam bol S. Š. a ten druhý bol Š.F.. Keď sa rozprávala s policajtmi, nevedela, že má nejaké zranenie na tvári. Policajti si na nej žiadne zranenie nevšimli. Potom, keď odchádzala na pohotovosť, išla sa umyť na WC, a keď sa pozrela do zrkadla, tak videla, že má na tvári zranenie. Na ošetrenie išla hneď potom, ako odišli policajti. Počas rozhovoru medzi ňou a policajtmi, sa v jej blízkosti nachádzali kolegyně V. a X.. Boli od nej vzdialené asi dva metre. Mohli počuť, o čom sa s policajtmi rozpráva. Tiež tam bol, myslí si, že aj obžalovaný K.. Nevie, ako ďaleko stál od nej a nevie, či mohol počuť jej rozhovor s policajtmi. Boli tam aj kamaráti obžalovaného, tí boli vedľa obžalovaného. Policajti prišli na miesto skutku za 5 - 10 minút od spáchania skutku. V čase, keď komunikovala s policajtmi, bola v šoku z toho, čo sa stalo. Pred policajtmi sa rozplakala. Od samého začiatku vedela, kto bol útočník, nemohla si pomýliť jeho meno. Nemohlo sa stať, že by policajtom omylom uviedla meno namiesto W. K., meno W. B.. Trestné oznámenie podala až dňa 25.03.2014 z dôvodu, že hneď po skutku išla na ošetrenie do nemocnice. Odtiaľ ju poslali domov, doma si ľahla a spala od 05:00 hod. do 10:00 - 10:30 hod. Stále ju však bolela hlava, začala zvracať, a preto v obedňajších hodinách znova išla do nemocnice, kde ju následne hospitalizovali, a keď ju z nemocnice prepustili, išla hneď podať trestné oznámenie. Skutočnosti, ktoré uvádzala v trestnom oznámení sú tie isté, ktoré uvádzala policajtom, keď prišli po skutku na miesto samé. Svedkyňa poškodená pri konfrontácii so svedkom M. Š. si zotrvala na tejto výpovedi, nechcela ju ani zmeniť, ani doplniť. K výpovedi svedka M. Š. zo dňa 16.05.2017 uviedla, že to, čo svedok spomínal, že jej zavolali záchranku, tak o záchranke tam nebolo spomenuté ani slovo. Pokiaľ ide o to, že tam bol spomínaný pán K. a pán B., tak ona uviedla, že pán K. napadol ju a pán B. mal konflikt s kolegynou V.. Toto policajtom uviedla. Nepamätá si, ktorý policajt ju vyťažoval. Rozprávala sa s jedným, aj s druhým. Nespomína si, aké skutočnosti uvádzala jednotlivým policajtom, či im obom uvádzala to isté alebo každému iné informácie. Zranenie, ktoré mala na tvári, bolo dosť viditeľné. Nevie si vysvetliť tvrdenie svedka, že na tvári nemala viditeľné zranenie. Zranenie videli kolegyně V. a X.. To, že bola fyzicky napadnutá povedala, nevie konkrétne ktorému policajtkovi to uviedla. K výpovedi svedka S. Š. pri konfrontácii uviedla, že sa k tejto výpovedi vyjadriť nevie. To, čo doposiaľ uvádzala, na tom si trvá.

Svedok Bc. M. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo už tri roky dozadu. Boli vykonať služobný zákrok v pohostinstve aj s poručikom S. Š.. Vyslal ich tam operačný dôstojník. Prvotné informácie boli, že tam má byť nejaký problém medzi zákazníkmi, že sa tam slovné napádajú. Prišli na miesto, všetky osoby, ktoré tam boli stotožnili na základe občianskeho preukazu. Vyťažoval Y. B.. Opýtal sa jej, čo sa stalo. Ona mu uviedla, že ju osoba, nevie ktorá, ale je uvedená v zázname, držala pod krkom a pritlačila ju o stenu. Pýtal sa jej, či je nejako zranená. Ona uviedla, že nie. Pýtal sa jej, či treba RZP - uviedla, že nie, že tá osoba ju iba držala pod krkom a pritlačila o stenu. Zároveň bola poučená o tom, že môže prísť na OO PZ o tejto veci podať oznámenie. Na mieste bolo viac ľudí, nepamätá, či jednali aj s tou osobou, ktorú označila pani B. ako osobu, ktorá ju držala pod krkom. Tie osoby, ktoré tam mali údajne

konflikt rozpútať, boli pán K. a pán B., a to podľa vyjadrenia pani B.. Tieto skutočnosti si pamätá. Pred výpoveďou sa nerozprával s nikým. Celá záležitosť bola uzavretá tak, že osoby, ktoré sa cítili poškodené, boli poučené, že môžu prísť podať oznámenie na OO PZ. Nakoľko tam nedochádzalo už k žiadnemu protiprávnemu konaniu, tak z miesta odišli. Na otázku, či si počas tohto výjazdu robil nejaké poznámky uviedol, že všetky osoby stotožnil na tlačivo „kontrola osoby“ a v krátkosti si napísal vec, ktorá sa udiala, ku ktorej vyťažoval poškodenú. Keď poškodenú vyťažovali, bola nahnevaná z uvedenej udalosti, bola primračená a zvýšeným tónom popisovala udalosť, neplakala. Na otázku, že vo svojom výsluchu uviedol, že podľa údajov poškodenej, mali konflikt rozpútať K. a B., pričom v úradnom zázname, pokiaľ ide o opis konfliktu nie je spomínaný pán K., ani údaj, ktorý mala uviesť poškodená, že konflikt mali rozpútať K. a B. uviedol, že úradný záznam spisoval kolega, bolo ráno 5 hodín a mohlo sa stať, že mu takúto vec nedoplnil. On sa osobne rozprával s poškodenou a následne informácie, ktoré od nej získal poznačil na „KO“ a kolegovi Š. uviedol, čo vlastne sa udialo. Kolega Š. spísal úradný záznam. On si ho zhruba prečítal, bolo už 5 hodín ráno a tie osoby, ktoré stotožnil, niektoré z nich predtým nevidel, tak možno došlo k omylu, nakoľko tam bolo veľa osôb a nesprávne boli priradené činy k tým osobám. Pri spisovaní úradného záznamu vychádzali z „KO“, ktoré na mieste vypísali a taktiež z toho, čo im uvedené osoby na mieste uviedli. Počas vyťažovania bol s poškodenou tvárou v tvár - vo vzdialenosti jedného metra. Videl priamo na tvár poškodenej, nakoľko miestnosť bola osvetlená. Okolo nich sa nachádzalo viacero osôb počas vyťažovania poškodenej. Nesústredil sa na to, kto sa tam nachádza, a či môže počuť obsah ich rozhovoru. Na poškodenej si nevšimol žiadne zranenie, iba s ňou komunikoval a počas toho si zranenie nevšimol. Vychádzal z toho, čo mu uviedla, špeciálne si ju neprezeral. Na otázku, či pripúšťa, že pri spisovaní úradného záznamu mohlo dôjsť aj ku skresleniu údajov v ňom uvedených uviedol, že sa v drobných súvislostiach môže niečo také stať, nakoľko závisí všetko od povahy toho služobného zákroku. Nevie si vysvetliť, ako je možné, že následne pri lekárskom ošetrení, lekár konštatoval viditeľné známky zranenia na tvári, keďže on takého zranenia na tvári poškodenej nevidel. U poškodenej ani na čele, ani na nose, tak ako to konštatuje lekár, si nič nevšimol. Svedok pri konfrontácii so svedkyňou poškodenou Y. B. si zotrval na tejto výpovedi, nechcel ju ani zmeniť, ani doplniť. K výpovedi svedkyne poškodenej uviedol, že pokiaľ svedkyňa uviedla, že ju vyťažovali dvaja policajti, nemôže to ani vyvrátiť, ani potvrdiť, pretože on sa venoval svojej práci a nevnímal prácu svojho kolegu. Nevie, či ju kolega tiež nejako vyťažoval, či sa jej aj on niečo pýtal. Poškodená uviedla pri vyťažovaní dve mená, ktoré tam robili problém. Nepamätá si, či uviedla, ktorí z nich, aký problém robil. Jemu konkrétne povedala, že sa necíti zranená, že nepotrebuje lekárske ošetrenie. Nevie, že by niekomu hovorila, že ju bolí hlava. Na poškodenej žiadne zranenie nevidel.

Svedok S. Š. pri konfrontácii so svedkyňou poškodenou si zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania zo dňa 08.12.2015 na č.l. 124 - 125, nechcel túto ani zmeniť, ani doplniť. K výpovedi svedkyne poškodenej uviedol, že to, čo im bolo povedané poškodenou, aj inými osobami, bolo uvedené do policajného záznamu. S poškodenou sa rozprával kolega Š.. On bol prítomný, nevie, či dával nejaké otázky poškodenej aj on. Je pravdou, že im dala občiansky preukaz, stotožnili ju, a tak isto stotožnili všetky osoby, ktoré tam boli. On si robil poznámky, na základe ktorých potom spisoval úradný záznam. Či si robil poznámky aj kolega Š., to nevie. Úradný záznam spisoval on, na základe poznámok, ktoré si robil na mieste. Ak by kolega Š. mal nejaké poznámky, aj tieto by mohol použiť pri písaní úradného záznamu. V čase ich príchodu na miesto k žiadnemu napádaniu nedošlo. Nemal dôvod uvádzať do úradného záznamu iné meno, než ktoré mu uviedla poškodená. Nepripúšťa, že by uviedol iné meno, než to, ktoré uviedla vypočúvaná osoba. On počul meno B., a to aj napísal. Nepamätá si na konkrétne detaily, ktoré tam boli uvádzané na mieste samom. W. K. tam bol prítomný, nepamätá si, či jeho meno bolo spomínané v súvislosti s nejakým konfliktom. Počas ich prítomnosti na poškodenej nevidel žiadne viditeľné zranenie.

Podľa záznamu z knihy fonogramov - hlásení vedenej na OO PZ SR N. I. N. pod číslom OR PZ-CA-OPP 5-1-51/2012 dňa 23.03.2014 o 03:30 hod. operačný oznámil, že v pohostinstve „U. N.“ v E. sa navzájom napádajú hostia. Preverenie - nikto nebol zranený. Poučenie o možnosti podania oznámenia.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na hlavnom pojednávaní ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. K., svedkyne poškodenej Y. B., svedkyne W. V., svedka W. V., znalca MUDr. N. T., svedkyne W. X., svedka W. B., svedkyne Y. K., svedka S. Š., svedka W. Z., svedka V. N., svedka B. N., svedka J. N., prečítaním listinných dôkazov, pričom súd pri rozhodovaní prihliadal aj na obsah týchto dôkazov.

Obžalovaný W. K. na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný. Ďalej na svoju obhajobu uviedol, že dňa 23.03.2014 okolo 03.00 hod. prišiel pred bar zv. G. spoločne so sestrou Y. K., jej priateľom W. B., J. N. pre kamaráta B. N.. Jeho sestra vošla dnu do baru, aby ho zavolala von. Ostatní ostali vonku pred barom na ceste. Po istej chvíli počul, ako vo vnútri v bare niekto slovné útočí na jeho sestru, bol to ženský hlas, dialo sa to v bare, teda to nevidel, iba počul. Potom vyšli po schodoch pred bar, zvnútra baru vyšiel B. N. a s ním ostali stáť pred barom. O chvíľu, krátko za ním, vyšla z baru aj jeho sestra Y. K.. B. N. mal v ruke ešte plechovku s pivom, ktoré dopíjal, tak čakali na neho pred barom. O chvíľu vyšla z baru čašníčka Y. B.. Prešla okolo nich, krátko sa zastavila na schodoch. Následne začala volať na jeho sestru Y. slová „K. sú kurvy“ a ešte nejaké iné vulgarizmy a iné urážky. On teda išiel za ňou, lebo ho to nahnevalo a na schodoch mali slovnú výmenu názorov. Y. B. potom zišla dole schodmi smerom doľava k drevenej konštrukcii terasy a on išiel za ňou. To už stáli na parkovisku, v podstate pod terasou, kde sa hádali. Ona nadávala jemu a on jej možno tiež povedal nejaký vulgarizmus. Na to mu Y. B. doslovne povedala, že je skurvysyn, že si má zatvoriť piču. To ho nahnevalo, priskočil k nej a chytil ju za oblečenie pod krkom. Držal ju dvoma rukami. Pritom jej hovoril, ako si to dovoľuje nadávať mu a hlavne jeho sestrám. On ju len krátko chytil za oblečenie a potom pustil. Medzitým prišli dole tí ostatní kamaráti, ktorí mu aj hovorili, aby sa na ňu vykašlal a nechal ju tak. Potom prišla na miesto druhá čašníčka, ktorá tiež začala jeho sestre nadávať. Vznikla slovná hádka medzi zúčastnenými stranami, teda medzi čašníkami a nimi, hádali sa, teda on, W. B. a jeho sestra Y. proti čašničkam. Čašníčky potom odišli do baru a povedali, že idú volať policajtov. Čo sa týka toho, že mal spôsobiť zranenie Y. B. tým, že ju mal udierať do tváre, sotíť ju do múrika, spôsobiť jej tým zranenia hlavy, toto nie je pravda. Je to vymyslené. Keď chytil poškodenú za bundu, povedal jej, nech sa mu ospravedlní. Poškodená mu hovorila, že ju má pustiť, má vypadnúť a ďalej ho slovné urážala. Celý incident trval niekoľko sekúnd. Očitými svedkami incidentu bol J. N., W. B., Y. K.. Videli ako priskočil k poškodenej, chytil ju za bundu a ako ju pustil. Potom tam dobehla V. a V. a následne nastala hádka medzi B. a V.. On stál oproti poškodenej, teda tvárou v tvár. Po jeho pravej strane stál J. N., vedľa neho W. B. a za jeho chrbtom Y. K.. Incident sa odohral mimo schodov, asi 0,5-1 meter na parkovisku pre autá. Videl, že to nemá zmysel, poškodená ešte viac po ňom vykrikovala, rozhodol sa sám od seba, že ju pustiť. Do konfliktu, ktorým mal s poškodenu, nikto nezasahoval. Nevidel, kde sa nachádza svedok V.. Zjavil sa tam až keď prišla jeho manželka V.. Videl, že pred pohostinstvom stálo auto Taxi, nevie, kedy prišlo. Auto Taxi tam bolo aj počas toho, keď mal fyzicky konflikt s poškodenu. Potom sa dozvedel, že v taxíku mal byť V.. Poškodená pred konfliktom, počas konfliktu ani po konflikte nemala na tvári žiadne zranenia, nič nebolo vidno. Nevie sa vyjadriť, akým spôsobom mohla poškodená uvedené zranenia utrpieť. On za celý večer, teda od 21.00 hod. do skutku, mal vypité 3 piva, necítil sa opitý. Pamätá si podstatné udalosti z predmetného večera.

Svedkyňa poškodená Y. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že to bolo dňa 23.03.2014 okolo 02.00 hod., kedy pred záverečnou do pohostinstva prišiel jeden muž, o ktorom sa neskôr dozvedela, že sa volá N.. Objednal si pivo, sadol si do priestorov pohostinstva a ona a jej kolegyne počas toho robili inventúru. Keď už bola záverečná, uzamkli pohostinstvo a toho pána nechali dopiť pivo. Iných zákazníkov už nevpúšťali. Okolo 02.30 hod. začal niekto silno búchať zvonka. Za dverami bola Y. K.Á., ktorá po otvorení dverí vbehla dovnútra pohostinstva, volala, že ide za tým pánom, čo sedí v pohostinstve. Podľa nej bola Y. K. pod vplyvom alkoholických nápojov. Išla za N., prišla pre neho, aby išiel domov. Prisadla si k nemu k stolu. Ona s kolegyňami mali už inventúru hotovú, tak jej povedali, aby išli, že je po záverečnej. Y. K. však N. hovorila, nech si ich nevšíma, že ona a jej kolegyne sú iba obyčajné kurvy a konkrétne na ňu hovorila, že je polovičná E. kurva. Po chvíli K. s N. odišli von pred pohostinstvo. Ostali stáť vonku na terase. Okolo 03.00 hod. chcela ísť domov, lebo ju pred pohostinstvom čakal už taxík. Išla na terasu, kde v tom čase bola Y. K. a N.Č., tiež W. K., brat Y. K. a W. B., priateľ Y. K.. Chcela okolo nich po terase prejsť ku schodíkom, ale Y. K. sa jej postavila do cesty, chytila ju za oblečenie a začala jej opäť nadávať do kuriev. Ona Y. K. nenadávala, iba hovorila, nech ju pustiť, že chce ísť domov. Pripúšťa, že keď jej Y. K. hovorila, že je kurva, tak aj ona jej povedala, že keď je kurva ona, tak aj ona. Následne sa snažila vytrhnúť, čo sa jej podarilo a zbehla dole schodíkmi vľavo, kde už stál taxík. Tu za ňou zbehol W. K., ktorý ju chytil za oblečenie a ešte skôr, ako stihla otvoriť dvere taxíka, prišiel za nimi aj W. B. a N., teda keď už bola skoro pri taxíku, cítila ako ju niekto chytil za oblečenie zozadu. Následne ju sotil o kamenný múr schodov pohostinstva vedľa drevenej terasy. Vtedy už videla, že to urobil W. Harcek. Hneď na to ju W. K. chytil jednou rukou pod krk za oblečenie a druhou rukou ju udrel do tváre. Udrel ju viackrát, pričom ruku mal zovretú v päst'. Jeho údery smerovali na tvár, konkrétne na nos, čelo. Podľa nej sa jednalo o silné údery. Takto ich ako žena vnímala. Po tom, ako ju prestal udierať, tak ju chytil za oblečenie, pritiahol si ju k sebe a následne sotil dosť silnou intenzitou smerom dozadu, kedy si udrela

hlavu zozadu o kamenný múrik. Ostatní jeho kamaráti, ktorých spomínala, sa pozerali, akoby ho chránili. Počas toho, ako ju K. napádal, silno kričala, čo počuli aj kolegyne do pohostinstva. Kolegyňa W. V. zbehla ku nej, teda na miesto, kde bola napadnutá v čase, keď už bol takmer koniec incidentu. Druhá kolegyňa W. X. išla vec oznámiť vedúcemu, ktorý spal v priestoroch nad pohostinstvom. Ona na konci incidentu povedala, že bude volať policajtov, že bola zbitá, prišla za ňou aj Y. K., ktorá jej hovorila, aby policajtov nevolala. Uvedeným skutkom jej bol spôsobený otras mozgu, povrchové zranenia nosa, pomliaždenia a povrchové poranenia hlavy v čelovej oblasti, odreniny na tvári, tetroartikulárny hematóm vľavo. Ona išla na ošetrovanie do KNsP v Č. hneď po prešetrení incidentu na mieste. Po ošetrovaní išla domov, ale okolo obeda v čase okolo 13.00 hod. sa cítila zle, opätovne išla do KNsP Č., kde bola vyšetrená na neurologickom oddelení a následne ostala hospitalizovaná od 23.03.2014 do 25.03.2014. PN bola od 23.03.2014 do 11.04.2014. Počas PN bola stále doma, zvyčajne ležala. Brala lieky od neurologičky na lepší spánok, pri bežných činnostiach nepotrebovala pomoc inej osoby. Na otázku, aby podrobne popísala priebeh samotného fyzického konfliktu s obžalovaným uviedla, že ju obžalovaný dobehol pri múriku pod schodmi. Ona bola chrbtom otočená ku tomuto múru, obžalovaný stál oproti nej, chytil ju za sveter v oblasti hrudníka jednou rukou, nevie ktorou, potom ju chytil pod krk jednou rukou, tou, ktorou ju nedržal za sveter, teda obžalovaný ju jednou rukou držal za sveter a druhou rukou pod krkom. Potom jej pustil sveter a touto rukou ju začal udierať do čela a to päšťou. Udrel ju minimálne trikrát silnou intenzitou. Potom ju obidvoma rukami chytil za sveter v oblasti hrudníka a začal ju sácať o múrik, čo bol za ňou, teda búchal ju o múrik jej chrbátom. Nevie koľkokrát. Počas búchania sa ona dotýkala jej chrbtom a zadnou časťou hlavy o múrik. Celý čas kričala o pomoc. Obžalovaný ju pustil počas toho, keď kričala. Je pravdou, že ju obžalovaný chytil zozadu za oblečenie a sotil ju o kamenný múr schodov pohostinstva. Potom ju jednou rukou chytil pod krkom za oblečenie a druhou rukou zovretou v päšť ju opakovane udieral do tváre. Následne ju sotil do oporného kamenného múra pri pohostinstve smerom dozadu, následkom čoho si udrela hlavu o kamenný múrik za sebou.

Svedkyňa W. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že počula silný krik poškodenej, zbehla dole schodmi, videla, že obžalovaný držal poškodenú za oblečenie v prednej časti, poškodenú šarpal. Nepamätá si, či ju udieral. Bola tam ešte obrovská mela. Osočovali tam slovne potom aj ju. Svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že keď zbehla dole schodmi smerom k poškodenej, videla, že W. K. drží poškodenú za oblečenie pod krkom a udiera ju rukou do tváre. Videla, ako dal poškodenej viac ako jeden úder. Skočila v strachu medzi nich a podarilo sa jej K. od poškodenej odsotiť. Potom ju už prestal napádať. Pokiaľ teda na hlavnom pojednávaní vypovedala inak ako v prípravnom konaní, k tomuto rozporu svedkyňa uviedla, že pravdou je to, že obžalovaný poškodenú udieral. Na hlavnom pojednávaní to neuviedla, lebo si to už nepamätá. Vie, že potom poškodená krvácala z čela. Spôsob úderov si nepamätá. Keď k nim pribehla, obžalovaný poškodenú stále držal, už ju neudieral. Skočila medzi nich, lebo sa bála, ako to všetko dopadne. Po konflikte ušla poškodená hore do baru, ona išla tiež do baru, v bare sa svietilo, poškodená plakala, triaslo ju, bolo jej zle. V oblasti čela alebo nosa mala nejaký oderok, ktorý krvácal a ešte za uchom alebo na krku jej dávala skúšať poškodená, že čo tam má, mala tam nejakú opuchlinu. Všetky osoby, s ktorými tam obžalovaný bol, boli opití, hovorili úplne z cesty. Pokiaľ ide o jej vzťah s poškodenou, tento nie je moc dobrý, poškodenú nemá rada. V čase konfliktu bola poškodená ich vedúca, museli robiť, čo im povedala. Poškodená je konfliktný typ, robí peklo tam, kde netreba. To sa však netýka tohto prípadu, ale jej súkromného života. Je to jej hodnotenie poškodenej, no stojí si však za tým, čo videla, teda že poškodenú bola fyzicky napadnutá obžalovaným. Pamätá si, že po skutku išla s poškodenou na ošetrovanie.

Svedok W. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po tom, čo odstaviť taxík, počul krik a v spätnom zrkadle videl, ako uteká poškodená a za ňou obžalovaný. Poškodená utekala smerom ku terase pri pohostinstve zo spodnej časti. Videl, ako obžalovaný držal poškodenú pod krkom jednou rukou, nevie ktorou a druhú mal napriahnutú. V tom momente vystúpil z auta a prišla tam už aj jeho manželka, kričala na obžalovaného, aby nechal poškodenú. Pristúpil k nim, hovoril obžalovanému, aby poškodenú pustil. Jeho manželka tiež kričala a zvrtilo sa to tak, že jeho manželka sa začala hádať s ďalším mužom, bola to nejaká rodina obžalovaného. Tento človek chcel biť jeho manželku, preto ich rozbraňoval a hovoril, aby manželka aj s poškodenou utekali do baru. Svedok v prípravnom konaní uviedol, že videl, ako Y. B. beží dole schodmi a čakal, kedy nastúpi do vozidla, avšak ona nenastupovala, zrazu počul silný krik a keď sa obzrel, lebo bol otočený v smere jazdy na Č., tak videl, ako už zo schodíkov zbieha jeho manželka. Vystúpil z vozidla, videl, že čašníčka B. je nejakým mužom, teda W. K. pritlačená k múriku vedľa schodov pred barom k rohu pri drevenej konštrukcii terasy. Videl ako poškodenú W. K. minimálne jedenkrát udrel do hlavy, pričom v tom čase ju zároveň jednou rukou držal za oblečenie pod krkom.

Za Y. B. bola kamenná stena aj drevená konštrukcia terasy. Nevie presne uviesť, o čo poškodenú K. opieral. Jeho manželka W. V. odsotila W. K. od Y. B. a nastala hádka. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní uviedol, že časť konfliktu videl v spätnom zrkadle, k tomuto rozporu svedok uviedol, že najskôr pozrel do spätného zrkadla a následne sa otočil dozadu, vystúpil z auta a zrazu videl, že jeho manželka vybehla dole schodmi. To, čo vypovedal v prípravnom konaní je v podstate to isté, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní. On však videl iba to, že obžalovaný držal poškodenú, nevidel, že obžalovaný poškodenú udrel do hlavy tak, ako je to uvedené v zápisnici z prípravného konania. Ak je to tak uvedené, tak ho policajť asi zle pochopil. On videl, že obžalovaný udrel poškodenú do hlavy smerom dozadu v čase, keď ju sotil smerom dozadu ku múriku terasy. Videl iba ako mal obžalovaný napriahnutú ruku, nevie ktorú. Poškodená po útoku bola zostresovaná, červená v tvári. Následne ju viezol do nemocnice na ošetrenie.

Svedkyňa W. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že cez víkendy pracuje na dohodu ako čašníčka v bare G. v E. I. Z. Dňa 22.3.2014 nastúpila smenu aj s kolegyňou W. V. V pohostinstve pracovala Y. B., ktorá má aj v celom objekte funkciu vedúcej. Smena mala končiť o 02.00 hod. dňa 23.3.2014, tesne pred záverečnou prišiel do baru ešte jeden pán, neskôr sa dozvedela, že sa volá N.. Pýtal si ešte jedno pivo. Keďže bolo ešte otvorené, tak mu pivo predali. Sadol si k stolu a pil pivo. Čašníčky robili inventúru. V čase o 02.00 hod. bar zamkli, stále robili inventúru. Toho pána nechali vo vnútri, nech si dopije pivo. Po istom čase mohlo byť tak 02.30 hod., mali už hotovo a toho pána posielali domov. Niekoľko ľudí klopal na dvere. Ona s W. V. opatrne otvorili, za dverami bola Y. K., ktorá cez nich v podstate vbehla do baru a sadla si k tomu pánovi. Nič si už neobjednala a oni len čakali, kým dopije ten pán pivo a že oni dvaja pôjdu spolu domov. Tak sa aj stalo a po chvíli odišli von. Ešte predtým však počuli po tom, ako ich upozorňovali, že už je záverečná, že majú už ísť, ako Y. K. hovorila tomu pánovi, nech ich nepočúva, že oni sú iba obyčajné kurvy. To myslela na nich, ako na čašníčky. Následne mala slovný spor s Y. B., ktorej sa takéto slová vôbec nepáčili, takže si vzájomne vymenili pár slov, vyjasňovali si názory. Potom K. a N. odišli a ostali stáť na terase. Vo vnútri čakali na taxík pre Y. B., ktorý ju mal zaviesť domov a zrazu sa Y. B. obliekla so slovami, že už je tu taxík a vyšla pred dvere. Ona išla za ňou zamknúť. Z dverí, ktoré nechala pootvorené videla, ako počas toho, ako prechádzala Y. B. okolo Y. K., táto ju chytila za ruky, nechcela ju pustiť a nejako sa hádali. Y. B. sa podarilo vytrhnúť od Y. K.. Zbehla dole schodmi k taxiku, pričom na konci schodov ju za oblečenie chytil W. K.. Bolo počuť nejakú hádku. Preľakla sa a bežala za vedúcim a jeho ženou, ktorí spali v objekte a potom nevidela, čo sa vonku deje, iba počula do objektu, ako Y. B. kričí „nerob mi, nechaj ma, to ma bolí, pusti ma“. Keď sa vrátila do baru, tak vonku už pri Y. B. bola aj W. V. a potom sa behom obe vrátili do baru. Po príchode do baru videla na Y. B., že je silno zľaknutá. Vyzerala, akoby bola dobitá. Nevie, či videla na nejakú krv, ale Y. B. sa sťažovala na bolesť hlavy, hlavne na tvári aj zadnej časti hlavy. Aj jej ukazovala zadnú časť hlavy a hovorila, že ju to bolí. Potom sa volala polícia, ktorá prišla na miesto, keď išli domov, tak Y. B. hovorila, že asi pôjde na ošetrenie. Povedali jej, aby išla, lebo sa cítila veľmi zle. Videla jej odreninu na čele a myslí, že aj na nose. Keď Y. B. prišla naspäť do baru, po incidente bola v dosť veľkom šoku, mala krvavé červené oči, stále sa sťažovala, že ju bolí hlava, strašne plakala. Ani nedokázala nič povedať. Vyzerala, akoby bola dobitá, to usúdila z jej očí.

Svedok W. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 22.3.2014 boli na grilovačke u suseda B. N. a J. N.. Niekedy v nočnej dobe, mohlo byť okolo 02.30 hod., dňa 23.3.2014 sa B. N. niekde „stratil“, teda niekam odišiel a tak ho išli hľadať. Išli ho hľadať on, W. K., Y. K. a J. N.. Prišli k pohostinstvu zv. G. v E. I. Z.. On ostal stáť na terase pred vstupnými dverami. Y. K. išla dnu do baru a W. K. a J. N. ostali stáť pod schodmi na ceste. O určitú čas vyšli z baru Y. B. aj B. N., ktorý mal v ruke pivo. Im kúpil plechovkové, tak čakali, kým on dopije pivo z pohára. Medzitým prišiel k nim s B. N. aj W. K., J. N. ostal na ceste. Medzitým prišiel k baru taxík a vyšla z baru Y. B.. Keď prechádzala okolo nich, zišla kúsok dole schodmi a zavolala smerom dozadu slová „K. sú kurvy“ na čo zareagoval W. K., ktorý zišiel dole schodmi za ňou, pričom sa stretli pod schodmi. On aj s ostatnými išli za nimi. Na tomto mieste videl, ako W. K. dvoma rukami chytil Y. B. za límce, teda za oblečenie, pričom ju však neudrel. Iba chvíľu ju držal za oblečenie. Hovorili mu, nech ju nechá, že to nestojí za problémy a on ju potom pustil. Medzitým vznikla medzi nimi slovná hádka, hádali sa pre tie nadávky. Potom zbehla na miesto aj druhá čašníčka W. V., pričom táto len ešte viac rozprúdila hádku, nadávala jeho priateľke a celý tento incident je vedený v spore, kde je obvinený on. V čase, keď prišla čašníčka V. na miesto, tak už W. K. Y. B. za oblečenie nedržal. Nevidel, že by W. K. pri tom, ako držal B. za oblečenie, túto aj udrel rukou do tváre, alebo hlavy. Taktiež nevidel, že by W. K. pri tom, ako držal B. za oblečenie, túto aj sotil smerom dozadu, čím si ona mala udrieť hlavu o múrik za sebou. Y. B. nekričala o pomoc, skôr krik bol z celej hádky a nadávok. Taktiež nie je pravdou, že čašníčka V. mala rozbrániť konflikt medzi K. a B.. V. prišla na miesto, keď už W. K. B. za oblečenie nedržal. Na Y. B. si nevšimol zranenie, dokonca počul, že policajťom hovorila, že jej nič nie je. Obžalovaný a poškodená

počas konfliktu stáli čelom k čelu, kúsok od seba. Obžalovaný chytil poškodenú za bundu v oblasti hrudi, držal ju zopár sekúnd, nič nerobil, iba ju držal. Počas toho držania si niečo povedali, nepamätá si čo. Boli tam nadávky. Potom obžalovaný poškodenú pustil, zostali stáť oproti sebe, niečo si ešte hovorili. Potom prišla druhá barmanka, tiež začala kričať a nadávať, že zavolá policajtov. Konflikt sa stal vonku pod schodmi, ktoré vedú z baru v smere za schodmi troška doprava. Od schodov to mohlo byť tak 1 až 2 metre maximálne. Ďalej už je parkovisko. Počas tohto konfliktu on stál vonku s priateľkou a J. N., stáli tiež dole pod schodmi vedľa nich asi jeden meter od nich. Počas konfliktu tam bol prítomný ešte B. N., ktorý bol hore na terase a bol tam ešte taxík. Po tom, čo obžalovaný pustil poškodenú, prišla na miesto barmanka. Žiadne údery nepadali, ani sácanie. On počas celej doby pozeral na obžalovaného a poškodenú. Videl všetko, čo sa medzi nimi dialo. Poškodenú počas toho, čo videl, nespada. Miesto, kde stál, bolo osvetlené, aj terasa svietila. On v ten večer mal vypité asi 2 veľké 10 stupňové pívá, ktoré vypil na grilovačke. Po incidente si na poškodenej nevšimol žiadne zranenie. Na mieste bol až do príchodu polície. Keď prišli policajti, povedali im, aby boli vonku, v bare zostali čašníčky, policajti, jeho priateľka, taktiež poškodená. Nevie, kto zavolať políciu a ani prečo. Jeho sa policajti v ten večer nič nepýtali.

Svedkyňa Y. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 22.3.2014 vo večerných hodinách boli na grilovačke a oslave u susedov B. N. a J. N.. Niekedy okolo 02.30 hod dňa 23.3.2014 sa B. N. „stratil“ a tak ho išli hľadať k pohostinstvu zv. G. v E. I. Z.. K pohostinstvu prišla ona s priateľom W. B., bratom W. K., susedom J. N.. Ona išla dnu do baru pre B. N.. Ostatní ostali stáť na terase a na ceste, teda presnejšie na terase bol W. B. a W. K. s J. N. ostali stáť na ceste pod schodmi. Ona bola vo vnútri baru, kde našla B. N.. Vo vnútri v bare mala drobný slovný konflikt s Y. B., vysvetľovali si nejaké nezrovnalosti, ale nepovedala by, že to bola hádka. Potom do baru prišla W. V., ktorá povedala, že sa zatvára, že je záverečná. Ona povedala dovidenia a išla z baru aj s B. N.N.. B. dával plechovkové pívá aj ostatným. Na koniec schodov prišiel k nemu aj brat W. K.. J. N. ostal pri ceste. Po krátkej chvíli vyšla z baru Y. B., obišla ich a išla dole schodmi. Keď bola nižšie od nich a smerovala k taxíku, tak začala smerom na ňu kričať, že „K. sú kurvy“ pričom tým určite myslel ju aj jej sestru. Toto kričala a ona na to nestihla reagovať, ale išiel za ňou jej brat W. K.. Ona na neho volala, nech sa na ňu vykašle. B. zbehla dole schodmi, W. K. za ňou, on ju dostihol dole pod schodmi vedľa konštrukcie terasy, pričom jej povedal, čo si to dovoľuje takto nadávať. B. povedala K., že je skurvysyn vyjebaný. To W. K. nahnevalo a chytil ju za oblečenie za bundu alebo za límce. V tom čase bola B.Á. chrbtom ku kamennému múru vedľa schodov. Nevie presne ako ďaleko, ale nevidela, že by ju K. sotil o múrik. V podstate ju iba chytil jedenkrát, to videla zblízka, pričom ju však vôbec neudrel, iba ju chytil a potom pustil. Počula, ako J. N. hovoril, nech sa na ňu kašle. W. K. ju pustil, pričom však Y. B. mu stále nadávala. Vznikla medzi nimi všetkými slovná hádka. Súčasťou hádky bola B., K. a ona. Padlo medzi nimi viacero vulgarizmov, ale to preto, lebo si chceli veci vyjasniť. Keď sa hádali, tak na miesto prišla druhá čašníčka z baru, W. V. až dole pod schody, kde sa hádali a pripojila sa k ich hádke. A keď jej B. povedala, že bola napadnutá, tak V. povedala, že ide volať políciu. Ona iba B. povedala, že na čo ide volať políciu, keď ju nikto nezbil. Aj pre toto pokračovala slovná hádka, ktorá vyústila po ceste do baru. Jej priateľ povedal čašníčkam, nech kľudne volajú políciu. W. K. B. neudrel rukou do tváre, alebo hlavy, to nevidela. Nevie uviesť, koľko mali vypité čašníčky, jej brat W. mal vypité čosi do nálady na oslave a ona s priateľom W. vypili na oslave troška vína. Nie je pravdou, že pri východe B. z baru ona chytila B. za oblečenie. B. o pomoc nekričala, nadávala stále jej bratovi. Nie je pravdou, že čašníčka V. mala rozbraňovať konflikt medzi K. a B.. Prišla na miesto, keď sa už hádali hlavne preto, že chcel B. volať policajtov. Keď prišla V. na miesto, K. už B. nedržal za oblečenie. Na B. si nevšimla žiadne zranenie, B. sa na nič nesťažovala. Keď obžalovaný chytil poškodenú za oblečenie, ona stála pod schodmi na boku s priateľom, tesne za obžalovaným stál J. N.. Keď sa už hádali, prišla von V.. Ona celý čas pozerala na svojho brata, čo robí, videla aj na schody. V blízkosti si všimla osobné motorové vozidlo. Myslí si, že bolo bielej farby. Poškodená v čase, keď prišli na miesto policajti, vyzerala normálne. Na tvári nemala nič, žiadne škrabance, podliatinu, začervenanie. Stála vedľa pultu, stála ticho, neplakala. Normálne komunikovala s policajtmí, povedala, že nepotrebuje pomoc. Policajtom hovorili, že sa tam hádali, V. hovorila, že oni zbili poškodenú. Obžalovaný sa v tom čase nachádzal vonku pred barom. Ona v ten večer vypila možno 1,5-2 dcl červeného vína, viac isto nie, lebo kojila. Nie je pravdou, že sa všetci mali tackať. Ona nemohla piť, priateľ tiež nepije, max. pivo, ani J. N. nebol opitý, že by sa tackal.

Svedok S. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol na otázku aký je jeho postup v prípade, ak na mieste nejaká osoba uvádza, že došlo k fyzickému napadnutiu a oni majú túto osobu pred sebou a táto javí známky fyzického napadnutia, teda modriny, škrabance, tečúca krv uviedol, že ak je zjavné poranenie u nejakej osoby, teda viditeľné poranenie, tak volajú RZP a štandardne sa aj počuje osoba, ak jej bolo ublížené, či si žiada ošetrovanie, alebo sa poučí o možnosti ošetrovania. V prípade, ak vidia nejaké viditeľné

známky poranenia, tieto sa uvádzajú do úradného záznamu. Aj v tejto konkrétnej veci spisovali úradný záznam. Nepamätá si, či do úradného záznamu uvádzali nejaké zranenia. Všetko, čo videli zaznačili do úradného záznamu, na ktorý sa odvoláva v celom rozsahu. Celý popis, ako im bola vec vysvetlená, je popísaný v úradnom zázname. Nepamätá si, či mala poškodená na sebe nejaké vonkajšie známky poranení. V prípade, ak je im označená konkrétna osoba, ktorá sa mala dopustiť nejakého fyzického napadnutia, tak táto osoba sa stotožní, v prípade potreby sa predvedenie na policajný útvar. Na otázku, z akého dôvodu poučili poškodenú o lekárskom ošetrení, ak v úradnom zázname nie sú uvedené žiadne zranenia, ktoré poškodená mala utpieť, uviedol, že takto sa poučuje štandardne, teda, že ak niečo poškodené je, aby išla na lekárske ošetrenie, alebo v prípade potreby jej bude privolaná lekárska pomoc. Do úradného záznamu uviedli to, čo poškodená hliadke uviedla, teda ak uviedla, že ju napadol W. B., uviedli jeho meno. Ak by uviedla meno W. K., uviedli by to úradného záznamu W. K.. Nepamätá si, ako sa správala Y. B., keď prišli na miesto samé. Oni všetky osoby, ktoré boli na mieste prítomné stotožnili a uviedli ich do úradného záznamu. Pokiaľ je v úradnom zázname uvedený V. N., že sa tento nachádzal pred pohostinstvom, určite tam bol.

Svedok W. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nebol svedkom žiadneho fyzického konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou. To sa stalo vonku a on bol vo vnútri. On počul hneď, keď sa to malo stať, keď bol v bare, že sa niečo stalo, že sa vonku pochytili alebo pobili, teda že sa Y. B. vonku s niekým pochytila. Poškodenú videl po predmetnom konflikte, zdá sa mu, že sa držala za tvár. Počul, že vraj išla k doktorke. On bol v tej dobe aj dosť opitý, takže si to nejako nepamätá. Vypil 10 alebo 15 veľkých 10 stupňových pív, pil od 17.00 do 1.00 hod. rána nasledujúceho dňa. Tak, ako vypovedal v prípravnom konaní, tak si to pamätal. V prípravnom konaní uvádzal, že si spomína, že Y. B. bola v šoku, mala niekde na tvári také začervenané miesto, nevie presne kde, nevidel krv. Vie, že išlo potom na lekárske ošetrenie, potom ešte v bare Y. B. hovorila, že vonku ju chytil pod krk W. K.. Nespomína si, či povedala aj, že ju napadol. Dnes si toto už nepamätá, pretože to zabudol. Y. B. je jeho kamarátka, kamarátkou bola aj v čase skutku, robila čašníčku, poznal ju v bare, bola spoločenská, výbušná, nenechala si skákať po hlave. Ako čašníčka vedela povedať, aby ľudia išli preč. Obžalovaného tiež poznal aj v čase skutku, sú z jednej dediny, poznajú sa iba z videnia.

Svedok V. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď sa skutok stal, on bol vo vnútri pohostinstve zv. G.. Videl, že obžalovaný W. K. sa začal hádať s Y. B., nasledovne sa zobrali vonku, ale čo sa dialo vonku, to nevie. On zostal vo vnútri v pohostinstve. Nevie kvôli čomu sa hádali. Obžalovaný s poškodenou po sebe kričali, takže to počuli osoby, ktoré sa nachádzali vo vnútri v pohostinstve. Potom išli každý samostatne von, nevie v akom poradí. Potom prišla Y. B. zvonku dovnútra, že ide volať policajtov, nepovedala kvôli čomu. On sa nepýtal, prečo ide volať políciu. Neprikladal tomu nejakú váhu, nevyšimol si ju ako vyzerá. Zaplatil jej, išiel von a v tom prišli policajti. Na schodoch si od neho pýtali občiansky preukaz, pýtali sa ho, či niečo videl, uviedol im, že sa tu akurát hádali, ale nič nevidel. Nezaujímalo ho, o čo sa tam jednalo. Na otázku, či si všimol na svedkyňi B. nejaké fyzické zmeny, najmä na jej tvári po tom, ako prišla zvonku uviedol, že je to žena, rozrušená bola, bolo to poznať na jej hlase. Zranenie na tvári si u nej nevyšimol.

Svedok B. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku stál na terase baru zv. G. v E. I. Z. a videl iba slovnú hádku medzi Y. B. a W. K.. Nič viac nevidel. Mal vypité 2-3 10 stupňové veľké piva. Nevie koľko vypil obžalovaný, vyzeral triezvo, netackalo ho. Na otázku, či požíval nejaký tvrdý alkohol uviedol, že možno 1 štamperlík nejakého likéru, vplyv alkoholu necítil. V prípravnom konaní uviedol, že dňa 23.3.2014 okolo 02.30 hod. prišiel do baru zv. G. v obci E. I. Z.. Po krátkej chvíľke za ním do baru prišla aj suseda Y. K., aby sa vrátil domov na oslavu, odkiaľ odišiel. Y. K. sa spýtal s kým ešte prišla, hovorila mu, že je s ňou brat W. K., jej priateľ W. B. a kamarát J. N.. Tak z baru zobral ešte plechovkové piva na cestu domov, lebo v bare už zatvárali. Spomína si, že ešte vo vnútri v bare mala Y. K. nejaký slovný spor s čašníčkou Y. B.. Keď sa už rozhodli ísť domov, tak vonku pred barom na terase ostal stáť s Y. K. a W. B.. Jej brat W. K. stál na ceste pod schodmi z terasy aj s J. N.. Keď z baru odchádzal, čašníčka Y. B. zase mala slovný spor s Y. K., kedy iba počul, ako K. hovorí B., že prečo uráža jej rodinu. Následne B. išla dole schodmi. On stál hore na terase nad schodmi. Počul, keď išla B. dole schodmi, začala nadávať aj K., ktorý stál na ceste pod schodmi. Povedala mu, že je skurvysyn. Po tomto videl, keďže na terase prešiel trochu do bočnej strany, ako W. K. chytil Y. B. za oblečenie niekde na hrudi a pýtal sa jej, čo to na neho hovorí. Krátko na to ju pustil. Nevidel, že by ju pritom udrel do tváre, ani nevidel, že by ju sotil. Potom sa ešte hádali na mieste. potom B. odišla spať do baru. Nevidel, že by v čase, keď B. odchádzala z baru a prechádzala okolo K., tak K. B. držala za oblečenie. Keď stála poškodená a obžalovaný spolu, on stál od schodov pár metrov vľavo, teda zhora mal celkom dobrý výhľad na nich.

B. stála vedľa schodov chrbtom ku nemu, teda asi meter od múru. Keď ju K. chytil za oblečenie, tak bol v podstate oproti nemu, troch stáli došikma. Keby ju sotil o múrik, tak by to videl. Všetko sa udialo iba na moment. Následne sa všetko akosi samo rozišlo. On to ani nevnímal. Druhá čašníčka z baru išla dole schodmi a niečo kričala, viac nevie. W. K. nemal veľa vypité, on nezvykle veľa pije a nevidel to na ňom. Y. K. nepila nič, Y. B. podľa neho mala čosi vypité a on mal vypité od začiatku oslavy celkovom asi 4 štamperlíky alkoholu, v bare vypil asi 1 alebo 2 pivá. K rozporu medzi výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní uviedol, že na hlavnom pojednávaní vypovedal stručne, lebo sa ho nikto na to nepýtal. Trvá si na výpovedi z prípravného konania a taktiež aj na výpovedi z hlavného pojednávania. Videl, že obžalovaný chytil poškodenú za oblečenie niekde na hrudi, viac nevidel. Nevidel, že by obžalovaný nejakým iným spôsobom fyzicky napadol poškodenú.

Svedok J. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 22.3.2014 s kamarátmi pri dome griloval. Na grilovačku pred jej záverom prišiel aj B. N., ktorý sa v noci zrazu stratil, teda skôr niekam odišiel, preto požiadal susedov Y. K., W. K. a W. B., aby ho išli hľadať. Išli k pohostinstvu G., kde on ostal stáť na terase, ostatní išli smerom k dverám do pohostinstva. Nevie, kto vošiel do objektu a kto nie, nemal presný výhľad. Po istom čase, tesne pred treťou hodinou ráno dňa 23.3.2014 videl, ako z baru odchádzala nejaká slečna, ktorú nepoznal, lebo do tohto pohostinstva nechodí. Keď schádzala dole schodmi, tak asi v polovici schodov došlo k slovnej hádke medzi touto slečnou a Y. K.. Táto slečna, ktorá vyšla z baru, nadávala Y. K. do kuriev, tiež nadávala do kuriev aj sestre Y. K., V. K., ktorá na mieste nebola prítomná. Táto slečna na celú ich rodinu používala rôzne vulgarizmy. Na toto reagoval W. K. tak, že sa rozbehol za touto slečnou, ona asi videla, že ide za ňou, tak vyšla dole schodmi, kde na konci schodov zišla po ľavej strane, ale zatočila na pravú stranu v smere do centra obce. Tu ju dobehol W. K.. Nespomína si, presne ako ju chytil, teda nevie, či zozadu, z boku alebo spredu. Videl však, ako W. K. držal za oblečenie túto slečnu tým spôsobom, že ju dvoma rukami držal za oblečenie vo vrchnej časti okolo límca. Nevidel, že by ju udieral. Videl len, že ju držal za oblečenie. V čase, keď W. K. držal za oblečenie túto slečnu, stáli kúsok pri kamennom múre schodiska, držal ju iba chvíľku. Nevie uviesť, či ju mohol W. K. pri držaní buchnúť hlavou dozadu o múrik, nič také nevidel. Pri tom, ako ju držal, si stále títo dvaja vzájomne vulgárne nadávali. W. K. chcel zrejme, aby sa ospravedlnila za to, že nadávala na jeho sestry. Bolo to plné vulgarizmov, nadávali si vzájomne. Trvalo to krátko. On mu povedal, nech ju nechá tak, že ho iba provokuje a následne ju W. K. pustil. Táto slečna začala kričať, že ide volať policajtov, že bola napadnutá. W. K. aj W. B. jej hovorili, že nech kludne políciu zavolá. On mal v uvedenom čase vypité asi nejaké to pivo, K. tiež niečo vypil, B. nevie koľko mal vypité, ale bol na oslave, tak asi niečo vypil, K. nepila. Nie je pravdou, že druhá slečna mala rozbraňovať konflikt medzi K. a B.. Ona prišla najbližšie k K. a tej slečne najviac na jeden meter, nezasiahla priamo medzi nich, teda ich nemohla rozbraňovať. K. ju pustil sám, keď mu hovorili, aby ju pustil, že iba provokuje. Y. B. o pomoc nekričala. Na Y. B. si nevšimol žiadne zranenia. Obžalovaný s poškodenou stáli pod terasou, on stál asi pol metra od nich po ľavej ruke obžalovaného. Poškodená stála chrbtom k betónovej stene schodiska a obžalovaný stál čelom ku poškodenej a taktiež aj k betónovej stene. Nevie uviesť, v akej vzdialenosti sa nachádzali obžalovaný s poškodenou od múrika schodiska, nevie, či bola poškodená o múrik opretá, to si vtedy nevšimol. V čase incidentu boli na mieste poškodená, obžalovaný a on, Y. K. tá bola pred schodmi - dole pod terasou, teda naľavo z čelného pohľadu na terasu s W. B.. Bolo tam ešte nejaké auto, nevie, kto v ňom bol, auto sa nachádzalo ešte v smere za Y. K. a W. B.. To, či bol niekto na terase si nevšimol. Keď policajti pozerali neskôr poškodenú, nevidel na poškodenej žiadne zranenia, nepočul, že by sa poškodená na niečo sťažovala. Poškodenú on nepozná, obžalovaný je jeho kamarát. Obžalovaný poškodenú neudrel, ani sa jej nedotkol.

Podľa zápisnice o trestnom oznámení spísanej na OO PZ N. I. N., Y. B. podala trestné oznámenie voči W. K. dňa 25.03.2014 o 13.50 hod.

Podľa správy ambulancie úrazovej chirurgie - ÚPS KNsP Č., bola Y. B. ošetrovaná dňa 23.3.2014 o 05.09 hod. a uviedla, že v noci bola napadnutá inou osobou - udretá päťou do čela a do nosa, v bezvedomí nebola, nezvracala. Na okolnosti úrazu si pamätá čiastočne. Na hlave má drobný hematóm v oblasti čela vpravo. Taktiež vidieť opuch nosa, avšak stopy po epistaxe sa nenachádzajú.

Podľa prepúšťacej správy KNsP Č. bola poškodená Y. B. hospitalizovaná od 23.03.2014 do 25.03.2014, bola prijatá na OÚCH dňa 23.03.2014 na doporučenie neurológa k observácii s otrasom mozgu s diagnózou otras mozgu, povrchové poranenie nosa, pomliaždenie a povrchové poranenie inej časti hlavy - odrenina.

Podľa odborného vyjadrenia zo dňa 15.04.2014 MUDr. Zuzany N., poškodená Y. B. utrpela otras mozgu, povrchové poranenie nosa - pomliaždenie a povrchové poranenie hlavy v čelovej oblasti - odrenina, retroaurikulárny hematóm vľavo.

Podľa znaleckého posudku znalca MUDr. N. T. zo dňa 01.07.2014 poškodená má zadokumentované zranenia: otras mozgu, odreninu na čele vľavo, pomliaždenie nosa a krvnú podliatinu v oblasti za ľavou ušnicou. Otras mozgu vzniklo najskôr narazením hlavy na pevnú podložku, či už pri páde, alebo narazením na pevnú prekážku, ide o ublíženie na zdraví. Ostatné popísané zranenia v oblasti tváre sú všetky kontaktného charakteru. Vznikli po strete so zraňujúcim predmetom, prípadne pášťou. Taktiež podliatina v oblasti za ľavou ušnicou vznikla úderom alebo narazením hlavy o tvrdú prekážku, svojim charakterom spadajú do kategórie ujmy na zdraví. Popísané zranenia v oblasti tváre mohli vzniknúť priamym úderom - opakovaným tak, ako to opisuje poškodená. Údery však boli pomerne nízkej intenzity. Poranenie - popísaná podliatina v oblasti za ľavou ušnicou s vysokou pravdepodobnosťou vzniklo narazením hlavy o pevnú prekážku (múrik) a tento náraz mohol vyvolať ľahký otras mozgu, zodpovedá údajom, ktoré udáva poškodená. Primeraná objektívna potrebná doba PN a liečby je 10 dní vďaka prekonanému otrasu mozgu. Inak by PN nebola potrebná. Obvyklý život poškodenej bol narušený len mierne obmedzením fyzickej a spoločenskej aktivity.

Znalec MUDr. N. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená bola ošetrená, vyšetril ju traumatológ, ktorý zadokumentoval, že v bezvedomí nebola a na okolnosti si pamätá čiastočne. V danom situácii hodnotil stav ako úraz hlavy s možno prebehnutým otrasom mozgu, možno nie. Diagnóza otrasu mozgu je vždy klinická. Záleží na troch základných veciach, a to objektivizovaná strata vedomie, akonáhle je udávaná strata vedomia, lekár to vždy akceptuje, nakoľko poškodený vie vždy povedať, či mal stratu vedomia, a druhá vec je amnézia, teda prechodná strata pamäti, teda keď si poškodený nevie spomenúť na okolnosti úrazu. Tretia vec je práve táto akcentovaná vegetatívna symptomatológia, ktorá je sprievodným javom úrazov hlavy a najčastejšie ju vyvoláva sprievodné poškodenie labyrintu, teda vnútorného ucha. Samotný otras mozgu je v podstate banálne ochorenie. Pacientov hospitalizujú práve preto, že môžu byť prítomné sprievodné komplikácie. Samotná diagnóza otrasu mozgu svedčí o tom, že pôsobilo nejaké razantnejšie násilie a u takéhoto pacienta je možnosť vzniku nejakého vážnejšieho vnútro-lebečného krvácania, a preto sú poväčšine títo pacienti hospitalizovaní, no nie je to podmienkou. Z tohto dôvodu nebola poškodená hospitalizovaná hneď. Z dokumentácie z KNsP Č. vyplýva, že sa ráno nemala dobre, išla na neurologické vyšetrenie. Neurológ stav zhodnotil ako otras mozgu a vzhľadom na prítomné príznaky doporučil hospitalizáciu. Čo sa týka mozgovej komócie, teda otras mozgu, jeho osobný vzťah k tejto diagnóze je veľmi opatrný, skôr ju viackrát vylúčil ako prijal na základe dokumentácie. V danom prípade je táto diagnóza daná chirurgom aj neurológom a pri detailnom skúmaní pacientky nemal pocit, že je oprávnený vylúčiť túto diagnózu. Otras mozgu je klinická diagnóza a predpokladá sa, že vzniká dočasným ochrnutím nervových vlákien, ktoré spájajú vyššie centrá mozgu s nižšími. Úraz hlavy sám o sebe je diagnosticky daný v okamihu úrazu. Dnes, keď je CT vyšetrenie štandard, vedia pri vyšetrení odhaliť aj jemné zakrvácania, ktoré sa v minulosti nevedeli odhaliť. Ak by na lebku pôsobil razantnejšie násilie, napríklad so sprievodnou zlomeninou lebečnej kosti, v tom prípade už musia uvažovať o tom, že vyvolávajúca sila bola vyššej intenzity a ak pri CT vyšetrení nájdu ložiskové pomliaždenie, či zakrvácanie, tak podnet musel byť v podstate oveľa silnejší. V prípade poškodenej ide o prvý stupeň násilia. v celom rozsahu si zotrváva na záveroch písomne podaného znaleckého posudku zo dňa 01.07.2014.

S prihladením na právny názor krajského súdu bolo úlohou okresného súdu dostatočnejšie vyhodnotiť rozpory vo výpovediach svedkyne poškodenej Y. B., svedkyne W. V. a svedka W. V. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Vysporiadať sa s rozpormi vo výpovediach týchto svedkov, aj medzi sebou navzájom a dopočuť poškodenú Y. B. k úradnému záznamu na č.l. 10, najmä z hľadiska útočníka, ako aj spôsobeného zranenia. Aj po doplnení dokazovania súd dospel k záveru, že vina obžalovaného bola nepochybne preukázaná vykonaným dokazovaním. Aj naďalej podľa názoru okresného súdu po skutkovej stránke bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Obžalovaný od začiatku popiera akékoľvek fyzické napadnutie poškodenej tak, ako mu toto bolo kladené za vinu. Pripustil však ústny konflikt s poškodenou, a tak isto aj telesný kontakt s poškodenou spočívajúci v tom, že poškodenú chytil za oblečenie v oblasti hrudníka. Odmieta však, že by poškodenú udieral do oblasti tváre a sotil ju do oporného kamenného múra pri pohostinstve. Túto verziu obžalovaného potvrdili svedkovia Y. K. - sestra obžalovaného, svedok W. B. - priateľ sestry obžalovaného a svedok B. N. - kamarát obžalovaného. Svedkyňa Y. K. napriek tvrdeniu, že

obžalovaný poškodenú fyzicky nenapadol, nepriamo potvrdila, že videla, fyzické napadnutie poškodenej, ktorá skutočnosť vyplýva z jej výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2015 na č.l. 124, kde uviedla, že V. hovorila policajtom, že oni zbili poškodenú, čo spochybňuje obsah úradného záznamu, kde o tejto skutočnosti nie je žiadna zmienka. Ďalej svedkyňa uvádza, že poškodená vtedy nehovorila, kto ju napadol, hoci podľa úradného záznamu a výpovede svedka Š. a svedka Š. poškodená pri vyťažovaní uvádzala konkrétne meno alebo mená osôb, ktoré tam robili problémy. Ďalej svedkyňa na otázku aké vyjadrenie v uvedenom čase dala polícii uviedla, že policajtom povedala, že sa tam hádali, a že poškodená si vymyslela, že ju tam dobili, čo len potvrdzuje verziu poškodenej, že policajtom uvádzala, že bola fyzicky napadnutá, pretože, ak by toto neuviedla, svedkyňa Y. K. nemala dôvod policajtom túto skutočnosť uvádzať. Ak teda svedkovia Š. a Š. uvádzali do úradného záznamu všetky podstatné skutočnosti, ktoré im uvádzali osoby prítomné na mieste a tieto skutočnosti nie sú v úradnom zázname uvedené, spochybňuje to úplnosť a vierohodnosť úradného záznamu. Tak isto svedok M. Š. vo svojej výpovedi sám spochybnil obsah úradného záznamu, ktorý spisoval svedok S. Š., keď vo svojom výsluchu uviedol, že v drobných súvislostiach môže dôjsť aj ku skresleniu údajov uvedených v úradnom zázname. Obsah úradného záznamu podľa názoru súdu je preto neúplný, nie je dostatočne vierohodný, bol spochybnený nielen výpoveďou svedkyne poškodenej, ale aj svedkom M. Š., taktiež výpoveďou svedkyne Y. K., najmä pokiaľ ide o údaje, ktoré sa týkajú útočníka, ako aj spôsobeného zranenia. Vzhľadom na dôležitosť úradného záznamu na č.l. 10 podľa názoru krajského súdu, súd k úradnému záznamu vypočul v procesnom postavení svedkov, a to príslušníkov policajného zboru. Práve výpovede týchto svedkov k priebehu skutočností, ktoré vnímali na mieste samom bezprostredne po spáchaní skutku, spochybňujú hodnovernosť úradného záznamu a pripúšťajú, že udalosti, ktoré sú zachytené v úradnom zázname nemusia reálne odzrkadľovať skutočnosti, ktoré uvádzali na mieste samom prítomné osoby. Krajského súd sa ďalej stotožnil s odvolacou námietkou obžalovaného, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy výrazne v neprospech obžalovaného a opodstatnené je tvrdenie obžalovaného, že svedkovia Y. B., W. V. a W. V. vypovedali podstatne rozdiely v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, keď prvostupňový súd musel odstraňovať rozpory vo výpovediach týchto svedkov z prípravného konania na hlavnom pojednávaní. Hodnotením týchto rozporov sa okresný súd nezaoberal dostatočne. Okresný súd teda opätovne vyhodnotil vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Tr. por. a dospel k záveru, že rozpory medzi výpoveďou svedkov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní nie sú závažné a takého charakteru, ktoré by spochybňovali vierohodnosť svedkov. Pokiaľ ide o rozpory vo výpovedi svedkyne Y. B., medzi výpoveďou v prípravnom konaní a výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 25.05.2015, tieto rozpory spočívali v detailoch opisu fyzického napadnutia poškodenej obžalovaným. Podstata fyzického napadnutia však bola zachovaná. Rozpor bol v tom, že v prípravnom konaní svedkyňa poškodená Y. uviedla, že ju obžalovaný chytil za oblečenie zozadu a následne sotil o kamenný múr, pričom na hlavnom pojednávaní uviedla, že ju chytil za sveter v oblasti hrudníka, udieral ju rukou do oblasti tváre a následne ju sotil. K týmto rozporom svedkyňa poškodená uviedla, že vzhľadom na to, že je to dlhá doba, si všetko už presne nepamätá, pripustila, že pravdivá výpoveď je výpoveď na hlavnom pojednávaní, pričom v prípravnom konaní to tiež opísala a následne vo svojom výsluchu svedkyňa poškodená potvrdila, že sa skutok stal tak, ako je kladený obžalovanému za vinu obžalobou. Vzhľadom na charakter predmetného skutku, kedy napádaná osoba počas fyzického napádania nevníma počet úderov, poradie, ako jednotlivé spôsoby napádania nasledujú za sebou, aj s prihliadnutím na ďalšie dôkazy, súd poškodenej uveril, aj napriek týmto rozporom. Pokiaľ ide o rozpory vo výpovedi svedkyne V. V. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný držal poškodenú za oblečenie pod krkom a udieral ju rukou do tváre. Videla, ako jej dal viac ako jeden úder. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný poškodenú šarpal. K rozporu svedkyňa uviedla, že je pravdou, že obžalovaný poškodenú udieral. Na hlavnom pojednávaní to neuviedla, pretože si to už nepamätá. Nepamätá si ani spôsob úderov. Súd tento rozpor vyhodnotil ako prípustný s prihliadnutím na odstup času medzi výpoveďou v prípravnom konaní, kedy si svedok udalosti pamätá lepšie a výpoveďou na hlavnom pojednávaní, kedy svedok určité udalosti môže zabudnúť alebo ich opísať skreslene. Podľa názoru súdu, vzhľadom na tieto rozpory nemožno spochybniť vierohodnosť výpovede svedkyne W. V., nakoľko ostatné dôkazy potvrdzujú verziu výpovede svedkyne z prípravného konania, na ktorej si svedkyňa zotrvala. Súd pri rozhodovaní prihliadal práve na výpoveď svedkyne v prípravnom konaní, na ktorú sa svedkyňa odvolala. Pokiaľ ide o rozpory vo výpovedi svedka W. V., svedok v prípravnom konaní uviedol, že videl, ako obžalovaný minimálne jedenkrát udrel poškodenú do hlavy, pričom v tom čase ju zároveň jednou rukou držal za oblečenie pod krkom. Za poškodenou bola kamenná stena, nevie, o čo obžalovaný poškodenú opieral. On v tom čase čakal, kedy poškodená nastúpi do vozidla. Poškodená nenastupovala. Zrazu počul silný krik, a keď sa obzrel, lebo bol otočený v smere jazdy na Č., videl bežať svoju manželku a vystúpil z vozidla. Na hlavnom

pojednávani uviedol, že časť konfliktu videl v spätnom zrkadle, v čom teda spočíval rozpor medzi výpoveďami podľa prokurátora. Svedok k rozporu uviedol, že najskôr sa pozrel do spätného zrkadla, následne sa otočil dozadu a vystúpil z auta, vtedy videl, že jeho manželka vybehla dole schodmi. To, čo vypovedal v prípravnom konaní je v podstate to isté, čo vypovedá na hlavnom pojednávaní. Akurát videl iba to, že obžalovaný držal poškodenú. Nevidel, že obžalovaný poškodenú udrel do hlavy tak, ako je to uvedené v zápisnici z prípravného konania. Policajt ho asi zle pochopil. Videl, keď obžalovaný udrel poškodenú do hlavy smerom dozadu v čase, keď ju sotil smerom dozadu ku múriku terasy. Videl, ako obžalovaný má napriahnutú ruku. Svedok teda zodpovedajúcim spôsobom vysvetlil rozpor medzi výpoveďou z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Súd teda prihliadal aj na tento rozpor a jeho vysvetlenie svedkom a jeho výpoveď považuje za vierohodnú, nakoľko táto zodpovedá celkovej dôkaznej situácii. K týmto rozporom možno ešte uviesť, že aj keď tieto rozpory vo výpovediach boli, nemali vplyv na vierohodnosť svedkov. Súd pripúšťa, že z časového hľadiska si svedkovia niektoré skutočnosti pamätať nemusia, prípadne si ich pamätajú odlišne, čo však neznamená, že nehovoria pravdu. Podľa názoru súdu nešlo o zásadné rozpory, ktoré by mali vplyv na hodnotenie výpovedí svedkov z hľadiska ich vierohodnosti. Svedkovia náležitým spôsobom sa k rozporom vyjadrili po tom, čo im bola predložená zápisnica o skoršej výpovedi na návrh prokurátora. Podľa názoru súdu nešlo o podstatné rozpory vo výpovediach svedkov. Odvolací súd ďalej okresnému súdu vytkol, že sa nedostatočne vypořiadal s rozporom vo výpovediach týchto svedkov medzi sebou navzájom. Súd sa teda zaoberal obsahom výpovedí týchto svedkov a dospel opätovne k záveru, že medzi svedkami nie sú také závažné rozpory, ktoré by mali vplyv na vierohodnosť ich výpovedí. Svedkovia vnímali situáciu každý z iného uhla pohľadu, v zásadných veciach však vypovedali rovnako. Všetci svedkovia, ktorí vypovedali v prospech svedkyne poškodenej v podstate potvrdili, že fyzický konflikt s poškodenou Y. B. mal iba obžalovaný W. K.. Ani v najmenšom túto skutočnosť nespochybnili. Svedkyňa W. V., svedok W. V. a svedkyňa W. X.Á. potvrdili zhodne, že obžalovaný poškodenú fyzicky napadol. Svedkyňa W. V.Š. uviedla, že obžalovaný poškodenú udieral rukou do tváre. Videla, že obžalovaný poškodenú držal za oblečenie v prednej časti a určite poškodenú šarpal. Svedok W. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl, ako obžalovaný mal napriahnutú ruku, keď poškodenú jednou rukou držal pod krkom a druhú ruku mal zovretú v päšť, napriahnutú vo výške hlavy - smerom na obeť. Svedkyňa W. X. tak isto potvrdila, že obžalovaný chytil poškodenú za oblečenie. Viac nevidela, pretože bežala za vedúcim a jeho ženou. Potvrdila, že počula ako poškodená kričala „nerob mi, nechaj ma, to bolí, pusti ma“. Následne všetci traja svedkovia zhodne potvrdili, že bezprostredne po tomto konflikte videli na poškodenej v oblasti tváre zranenia, ktoré boli opísané aj v znaleckom posudku. Podľa názoru súdu je logické, že každý zo svedkov určité skutočnosti vníma inak, zapamätá si niečo iné, preto rovnakú situáciu nemusia opísať rovnako v detailoch, podstata opisu však zostáva zachovaná. Ak aj došlo k nejakým rozporom medzi výpoveďami svedkov, tieto nie sú zásadného významu a súd má za to, že svedkovia o rovnakej skutočnosti v podstate vypovedali rovnako. Bolo by predsa nemožné, aby viacero svedkov, ktorí sledovali určitú udalosť z rôzneho miesta, v rôznom štádiu skutku a v rôznom stave, vypovedali o sledovanej skutočnosti úplne zhodne.

Bez akýkoľvek pochybností bolo nepochybne preukázané, že svedkyňa poškodená utrpela v predmetnom čase zranenia, ktoré boli objektivizované lekárskymi správami. Bolo nepochybne preukázané, že svedkyňa poškodená mala fyzický konflikt iba s obžalovaným W. K. a nie s inou osobou, teda zranenia, ktoré utrpela poškodená vznikli v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného W. K., ktoré popísali vo svojom výsluchu svedkyňa poškodená Y. B., svedkyňa W. X., svedkyňa W. V., svedok W. V.. Súd prihliadal aj na výpovede ostatných svedkov, ktorí vypovedali v prospech obžalovaného. Ani jeden z týchto svedkov nepotvrdil, že by svedkyňa poškodená Y. B. mala fyzický konflikt s nejakou inou osobou. V podstate popreli, že by niekto fyzicky svedkyňu poškodenú v predmetný deň napadol. Ak teda poškodenú fyzicky v predmetný deň nikto nenapadol, a to ani obžalovaný, je otázne ako a kedy boli poškodenej spôsobené predmetné zranenia, ktoré boli objektivizované lekárskymi správami a znaleckým posudkom. Svedkyňa poškodená bezprostredne po tomto konflikte išla na lekárske ošetrovanie, je teda vylúčené, že by tieto zranenia utrpela na inom mieste a v inom čase. Tieto zranenia potvrdili nielen svedkovia, ale aj znalec pripustil mechanizmus vzniku zranení tak, ako to uviedla poškodená. Aj po doplnení dokazovania má súd za to, že bolo nepochybne preukázané, že poškodená objektívne utrpela zranenia, ktoré jej boli spôsobené dňa 23.03.2014 v čase medzi 02:30 hod. a 03:00 hod. pred pohostinstvom zvaným „G.“ v E. I. Z.. Poškodená v predmetný deň mala fyzický konflikt iba s obžalovaným, preto jej tieto zranenia mohol spôsobiť iba obžalovaný. Zranenia, ktoré boli objektivizované lekárskymi správami vznikli v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Neobstojí teda obrana obžalovaného, že s poškodenou mal iba ústny konflikt, pri ktorom ju chytil za oblečenie v oblasti hrudníka. Podľa názoru súdu obžalovaný svoje konanie neovládol a ústny konflikt pokračoval fyzickým konfliktom, kedy poškodenú začal udierať do

oblasti tváre a sotil ju do oporného kamenného múra pri pohostinstve, kde sa s poškodenou v čase konfliktu obaja nachádzali. Súd teda uveril svedkom W. V., W. V. a W. X. z dôvodov uvedených vyššie a neuveril obrane obžalovaného a výpovedi svedkov W. B., B. N., Y. K.. Pokiaľ títo svedkovia nepotvrdili, že obžalovaný fyzicky napadol poškodenú, zhodne uviedli, že s poškodenou mal konflikt, aj keď iba ústny práve obžalovaný. Ani jeden z týchto svedkov nepotvrdil, že by poškodená mala konflikt s nejakou inou osobou. Je teda zrejmé, že ak poškodená objektívne utrpela zranenia, tieto jej boli spôsobené práve pri konflikte, ktorý mala s obžalovaným.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., lebo obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., lebo obžalovaný sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťou tým, že napadol iného.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia, ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Pracovná neschopnosť je dôležitým kritériom pri posudzovaní ublíženia na zdraví, nie je však jediným ani rozhodujúcim kritériom. V niektorých prípadoch ublíženie na zdraví nemusí mať vôbec za následok pracovnú neschopnosť. Napriek tomu tak, ako to doposiaľ vykladala aj právna prax, bude treba vychádzať z toho, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti musí trvať najmenej 7 dní, ale pri súčasnom splnení všetkých ďalších kritérií. Ide o úmyselný trestný čin, pri ktorom sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj to, že smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Obžalovaný svojím konaním úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví a s poukazom na spôsob, akým došlo k ublíženiu na zdraví a okolnosti, za ktorých k tomuto ublíženiu na zdraví došlo potvrdzujú, že jeho úmysel smeroval aj k samotnému ublíženiu na zdraví. Na podklade lekárskeho zistenia a posudku, porucha zdravia a PN u poškodenej trvali 10 dní. Uvedené zranenia poškodenej si vyžiadali krátkodobú hospitalizáciu v nemocničnom zariadení a následne poškodená bola prepustená do domáceho liečenia. Ambulantne absolvovala niekoľkokrát klinické vyšetrenia, a to chirurgické, psychiatrické a neurologické. Jej obvyklý život bol narušený mierne obmedzením fyzickej a spoločenskej aktivity.

Objektom trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú výtržníctvom ohrozené aj ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a podobne. Obžalovaný sa dopustil výtržnosti tým, že napadol poškodenú na mieste verejnosti prístupnom, ktorým sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže uvedenú výtržnosť môžu postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní. Vzhľadom na miesto, kde došlo k napadnutiu poškodenej, ide o takéto miesto, kde je predpoklad, že sa bude zdržiavať viacej individuálne neurčených ľudí. Aj v tomto prípade ide o úmyselný trestný čin. Obžalovaný úmyselným konaním verejne v rozpore s pravidlami občianskeho spoluzitia a zásadami občianskej morálky fyzicky napadol poškodenú.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z celého dokazovania bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo najskôr k verbálnemu konfliktu. Poškodená taktiež určitým spôsobom prispela k vzniku situácie, ktorú obžalovaný nezvládol a viedla ho k tomu, že fyzicky napadol poškodenú. Súd pri ukladaní trestu nezistil žiadne poľahčujúce alebo príťažujúce okolnosti, ktoré by mali vplyv na výšku ukladaného trestu. Vzhľadom na to, že odsudzoval páchatela za viac trestných činov, ukladal obžalovanému s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest, a to podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, v tomto prípade podľa zákonného ustanovenia pre prečin výtržníctva, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere až tri roky. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere šesť mesiacov. S poukazom na osobu obžalovaného, súd má zato, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je potrebný a možno tento

odložiť na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, v priebehu ktorých bude môcť obžalovaný svojim správaním preukázať, že výkon uloženého trestu nie je potrebný.

Vzhľadom na to, že poškodená sa ku konaniu o náhradu škody nepripojila, súd o náhrade škody nerozhodoval.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

- dopustil sa fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.